

[Evald Christensen.]

højtærede socialminister skyld for den, men jeg vil meget bede ham om at medvirke til at fjerne en sådan agitation. Det var ikke skønt at høre på. Men da det her drejer sig om at komme de gamle og invaliderede til hjælp, skal jeg ikke sige mere derom ved denne lejlighed.

Kommunisternes forslag må jeg ligesom de tidligere ærede ordførere afvise, især med tanke på den kommission, der er nedsat til behandling af vor folkeforsikring, og som snart vil afgive betænkning.

Retsforbundet nødes til at deltage i en lovgivning på dette område, i og for sig ikke fordi vore alders- og invaliderentemodtagere derved får, hvad de skal have; men netop fordi den del af vort folk aldrig rigtig har fået deres ret og endnu ikke får den, må vi i det mindste være med til at bøde herpå, indtil arbejderbefolkningen sammen med de øvrige dele af befolkningen får deres ret derved, at de får lov til at beholde deres fulde arbejdsudbytte. Hvad hjælper det, at man slår lidt af på de direkte skatter hos denne del af befolkningen, når man samtidig opretholder en lang række monopoler, der gør det dyrere og dyrere for dem at leve, forholdsvis dyrere for de mennesker, der har mindre at leve af, fordi de skal bruge alt, hvad de tjener, eller alt, hvad de får i alders- og invaliderente, til det nødtørftigste daglige forbrug. Hvad hjælper det som sagt, at man slår lidt af på de direkte skatter, når folk samtidig må betale forholdsvis meget højere indirekte skatter, særlig forbrugsskatter?

Det er almindelig kendt, hvad alders- og invaliderentemodtagere har at leve af, men jeg vil gerne nævne tallene, så at vi kan tænke lidt over, om de kan slå til henholdsvis for et par mennesker og for en enlig under de prisforhold, vi har for tiden. I København har et ægtepar 228 kr. om måneden at leve af, i købstæderne 200 kr. og i landkommunerne 160 kr. om måneden. For enlige er tallene: i København 153 kr., i købstæderne 133 kr. og i landkommunerne 113 kr. Og selvom hertil kommer både brændselshjælp og hjælp til at holde tøjet på kroppen, kan vi nok se, at de trænger til mere, om de bare skal have det nogenlunde godt.

Retsforbundet vil sætte alle kræfter ind på at nå frem til sådanne forhold, at ethvert arbejdsdygtigt menneske kan klare sig selv hele livet igennem. Vi mener, at det kan ske, når ret kommer til at gælde både i social og økonomisk henseende i vort land; så kan et dygtigt og arbejdsvilligt menneske klare sig selv hele livet. Der må være noget

bundforkert, som vi skal have rettet, det synes jeg alle må kunne se, og det arbejder vi på at få klaret, således at vi kan nå frem til en løsning på dette spørgsmål.

Med hensyn til genindførelse af to reguleringer har jeg lyst til at sige, at det er muligt, at de er nødvendige, da priserne stiger så hurtigt, at vi knap kan følge med.

Endelig finder jeg det tiltalende, at udbetalingen finder sted i december måned, så at der kan blive lidt ekstra at holde jul for i de hjem, hvor det kniber meget hårdt at få, hvad der skal til for at holde en hyggelig og god jul.

Ragnhild Andersen: Vi behandler i eftermiddag to lovforslag: den højtærede socialministers forslag om ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagerne og mit partis forslag.

Den højtærede socialminister har foreslået, at der skal udbetales en halv måneds rente ekstra til rentemodtagerne den 1. december som erstatning for den prisstigning, der har fundet sted, og som er kommet til udtryk i pristalsstigningen fra januar til aprilpristallet i år. Endvidere at der skal gives de gamle på alderdomshjemmene en halv måneds lomme penge ekstra, der skal udbetales sammen med renten for december måned.

Lovforslaget har naturligvis, så utilstrækkeligt det end er, min og mit partis sympati. Det drejer sig jo om at give rentemodtagerne en erstatning for de prisstigninger, der har fundet sted for mere end et halvt år siden, men mit parti mener dog ikke, at rentemodtagerne kan være tilfreds med et sådant forslag, for det, de har brug for, er en varig og blivende forhøjelse.

Den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti, hr. Kaj Andresen, kritiserede mit partis forslag om pristalsreguleringen og erklærede, at det var ringere end socialministerens forslag om et ekstraordinært tillæg. Jeg kan ikke forstå, hvordan man kan komme til en sådan udregning, eftersom pristallet i april var 322, medens pristallet i juli var 325. . . . (*Socialministeren* [Strøm]: 323!). . . . 323? Ja det var i hvert fald højere end pristallet for april. Hvordan skulle det så kunne give et ringere resultat, hvis rentemodtagernes rente var blevet reguleret efter julipristallet fremfor efter aprilpristallet?

Men det er nu den side af sagen. Det er meget godt, at rigsdagen nu og da vedtager at yde sådan en lille skilling til de gamle og invaliderne, sådan en øjeblikkelig håndsrækning i julemåneden, den er utvivlsomt